

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Івано-Франківськ

«26» лютого 2025 року

Старший слідчий в ОВС 2 відділення слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Івано-Франківській області підполковник юстиції Жовнірович Олег Володимирович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22024090000000078 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278, КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

БУЗИНКО Ганні Вікторівні, 25.07.1997 р.н.,
zareestrovaniy za adresu: Запорізька обл.,
Розівський р-н, смт. Розівка, вул. Пролетарська, 10,
громадянці України,

про те, що вона підозрюється:

- у добровільному зайнятті громадянкою України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, добровільному обранні до таких органів, а також участі в організації та проведенні незаконних виборів на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України;

- у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинених громадянкою України, з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Кримінальні правопорушення вчинено за таких обставин.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на

права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі – АР Крим), Донецька та Луганська області, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади рф та службових осіб з числа керівництва ЗС рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Оцінюючи реалізацію проголошеного в Україні Євроінтеграційного курсу розвитку держави через практичну підготовку та подальше підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом як реальну загрозу економічним та геополітичним інтересам рф, упродовж 2013 року у представників влади рф, у тому числі, службових осіб Міністерства оборони рф (далі – МО рф), Генерального штабу Збройних Сил рф (далі – ГШ ЗС рф), матеріали щодо окремих з яких виділені в інші провадження, виник спільний злочинний умисел на вчинення задля захисту інтересів рф протиправних дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Зокрема, розглядаючи елементами такої загрози втрату впливу рф на політичні та економічні процеси в Україні, поглиблення співпраці України з НАТО та високу ймовірність денонсації угод щодо тимчасового перебування Чорноморського флоту рф (далі - ЧФ рф) на території України в Автономній Республіці Крим та в місті Севастополі (далі - АР Крим), вказані представники влади рф вирішили в разі невідворотності вказаних демократичних процесів, які відбувалися в Україні, поєднуючи свої дії з політичними, дипломатичними, економічними та інформаційними заходами реалізувати вказаний злочинний умисел шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів ЗС рф, у тому числі, дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим, а також із залученням інших осіб, у тому числі громадян України та рф та вчинення інших злочинів. При цьому вказані особи співучасники злочину усвідомлювали суспільно небезпечний характер таких своїх дій, передбачали заподіяння такими діями значних матеріальних збитків державі Україна, українському народові та інші тяжкі наслідки, в тому числі, в разі спротиву військовій агресії у виді загибелі людей, та бажали їх настання.

Враховуючи надзвичайно вигідне геополітичне розташування території АР Крим, яка дає змогу контролювати Південь рф, акваторії Чорного та Азовського

морів, має найбільше військово-стратегічне значення серед інших територій України, вказаними представниками влади рф було прийнято рішення розпочати планування та підготовку для ведення агресивної війни проти України саме з території АР Крим, яку передбачалося окупувати та анексувати. При цьому, було враховано і те, що на цій території вже дислокувалися підрозділи ЧФ рф, що сприяло б найбільш прихованому використанню регулярних військ ЗС рф поряд з іншими елементами гібридної агресивної війни.

Для приховування збройного вторгнення на територію України та подальшого виправдання своїх дій вказаними особами співучасниками злочину було прийнято рішення активно використати протестний потенціал населення окремих регіонів України, в тому числі Донецької та Луганської областей, для організації та проведення незаконних сепаратистських проросійських референдумів на шкоду територіальній цілісності та недоторканості України. Кінцевою метою ведення агресивної війни проти України на території півострова Крим, Луганської та Донецької областей передбачалося відторгнення окупованих територій від України шляхом організації та проведення псевдо референдуму та подальше їх приєднання до складу рф, тобто їх анексія.

Для забезпечення схвалення та підтримки громадянами рф, у тому числі десятками тисяч російських громадян, котрі проживали в межах дислокації російських гарнізонів ЧФ рф на території АР Крим, та жителями південно-східних регіонів України злочинних діянь на шкоду суверенітету і територіальній цілісності та недоторканості України, представники влади рф на виконання спільного злочинного плану з грудня 2013 року по лютий 2014 року організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності, при цьому вказуючи на хибність Європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України, подаючи викривлену інформацію щодо подій, які відбувались в Україні, здійснюючи спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних настанов, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави України з європейським вектором розвитку, підбурюючи до міжетнічних конфліктів та розпалюючи сепаратистські настрої серед населення південно-східних регіонів України. При цьому, підживлювались антиукраїнські та проросійські настрої серед населення АР Крим, розпалювалась міжнаціональна ворожнеча, усіяно нагніталися ксенофобські настрої серед російськомовних жителів Криму, Донецької та Луганської областей.

Ретельно відслідковуючи внутрішньополітичну обстановку в Україні та реагуючи на її загострення, з метою ефективною та оперативною реалізації злочинного умислу та контролю за його виконанням, керівництвом МО рф у період січня-лютого 2014 року було доведено до відома інших співучасників злочину з числа підлеглих військовослужбовців ЗС рф, в тому числі ЧФ рф, основні стратегічні замисли розробленого в ГШ ЗС рф злочинного плану щодо військової окупації та подальшої анексії АР Крим, Луганської та Донецької областей шляхи його реалізації, необхідна кількість сил та засобів для втілення задуму в життя та відбулося розподілення за кожним із них окремо відведених ролей в залежності від посад, котрі вони обіймали, та напрямків організації військової служби, за які відповідали, було доведено порядок взаємодії з правоохоронними органами та іншими службами рф, на яких покладалося забезпечення виконання інших супутніх завдань.

Завершивши всі необхідні дії з планування та підготовки розв'язування та ведення агресивної війни на території України, оцінюючи внутрішньополітичну кризову обстановку в Україні як найбільш сприятливу, усвідомлюючи реальний ризик втрати зовнішнього контролю над внутрішніми політичними процесами в Україні, починаючи з 20 лютого 2014 року для безпосередньої реалізації злочинного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії з боку рф території АР Крим на вказану територію України розпочато збройне вторгнення регулярних військ рф з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

У подальшому відбулася тимчасова окупація з боку рф частини території України АР Крим, яка розпочалася із збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, починаючи з 20 лютого 2014 року, а також анексія російською федерацією цієї частини території України шляхом проголошення 11 березня 2014 року на території АР Крим «Республіки Крим» суверенною державою, організації та проведення 16 березня 2014 року незаконного «загальнокримського референдуму», направлено на повалення територіальної цілісності та недоторканості України, підписання 18 березня 2014 року «Договору про прийняття до рф «Республіки Крим» і створення у складі рф нових суб'єктів» та його ратифікацію Радою Федерації Федеральних Зборів рф 21 березня 2014 року, прийняття 21 березня 2014 року Федерального Конституційного Закону рф № 6-ФКЗ, яким прийнято до рф «Республіку Крим» та утворені в складі рф нові суб'єкти «Республіка Крим» та «місто федерального значення Севастополь».

У березні – квітні 2014 року розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації на територію Луганської та Донецької областей, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію цих територій на порушення територіальної цілісності України.

У березні-квітні 2014 року у м. Луганську групою озброєних осіб створено стійке ієрархічне терористичне об'єднання, так звану «Луганську народну республіку» (далі - «ЛНР»).

26 квітня 2014 року т. зв. «народний губернатор Луганщини» Валерій Болотов і «Уповноважений представник громад області» висунули ультиматум щодо припинення антитерористичної операції та заявили про готовність перейти до активної фази спротиву на всій території області.

27 квітня 2014 року групою сепаратистів захоплено будівлю УСБУ в Луганській області та проголошено т. зв. «Луганську народну республіку».

11 травня 2014 року відбувся т. зв. «референдум» про суверенітет Луганської народної республіки.

12 травня 2014 року на підставі проведеного псевдореферендуму проголошено незалежність т. зв. «Луганської народної республіки».

18 травня 2014 року на засіданні т. зв. «Верховної ради Луганської народної республіки затверджено Конституцію «ЛНР» як тимчасовий закон самопроголошеної республіки.

02 листопада 2014 року у м. Луганську та частині Луганської області, підконтрольній представникам «ЛНР», всупереч вимогам діючого законодавства

України, проведені вибори Голови та депутатів «Народної Ради ЛНР», за результатами яких обрані «Голова «ЛНР» та «депутати «Народної Ради ЛНР», які приступили до виконання повноважень 4 та 17 листопада 2014 року відповідно.

Аналогічно, в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 07.04.2014 оголошено «Декларацію про суверенітет Донецької народної республіки» та 11.05.2014 проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акта про проголошення державної самостійності Донецької народної республіки», за результатами якого проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі – «днр»).

Захоплення Донецька сепаратистами попри активний спротив більшості населення відбулося протягом квітня 2014 року, внаслідок чого місто Донецьк перейшло під контроль терористичного угруповання «Донецька народна республіка» і стало центром цього угруповання. Внаслідок боїв між сепаратистськими підрозділами та Збройними Силами України, а також численних диверсійних актів, місто зазнало значних руйнувань, а велика кількість мешканців була змушена покинути місто.

Починаючи з 06 квітня 2014 року сепаратисти розпочали захоплення адміністративних будівель, опорних пунктів силових структур, а згодом і інших господарчих та інфраструктурних об'єктів.

Бойові дії війни на Донбасі почалися із захоплення 12 квітня 2014 року російськими загонами, керованими офіцерами спецслужб рф, українських міст — Слов'янська, Краматорська і Дружківки, де захопленою у відділках МВС зброєю російські диверсанти озброїли місцевих колаборантів і прийняли до своїх лав. В умовах неспротиву місцевих силових структур України, а іноді й відкритої співпраці, невеликі штурмові загони російських диверсантів у наступні дні взяли під контроль Горлівку й інші міста Донеччини та Луганщини.

13 квітня 2014 року через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконувач обов'язків Президента України Указом від 14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

3 листопада 2021 року представники влади та зс рф, з метою підготовки до повномасштабного нападу на Україну, організували перекидання підрозділів ЗС та інших військових формувань рф до кордонів України, що пояснювалося запланованими спільними російсько-білоруськими навчаннями «Союзна рішучість - 2022», які розпочалися 10 лютого 2022 року.

Станом на 08 лютого 2022 року вздовж усього кордону з Україною з боку рф, республіки білорусь та тимчасово окупованих територій України зосереджено 140 тис. військових рф, включаючи повітряний та морський компонент.

З метою створення приводів для ескалації воєнного конфлікту і здійснення спроби виправдання своєї агресії перед громадянами російської федерації та світовою спільнотою, представниками влади та зс рф розроблено окремий план, який передбачав вчинення дій, спрямованих на введення в оману і залякування громадян рф та мешканців тимчасово окупованих територій України, а також скоєння провокацій, які полягали у імітації нападів і вогневих ударів, вчинених нібито

підрозділами ЗС України по території рф та тимчасово окупованих територій України.

Одночасно із зазначеним передбачалося визнання керівництвом рф т.зв. «донецької народної республіки» і «луганської народної республіки» незалежними державами та отримання від них звернення з запитом про надання військової підтримки, яка викликана нібито агресією Збройних Сил України.

На виконання зазначених намірів 15 лютого 2022 року державна дума російської федерації звернулася до президента російської федерації з проханням визнати незалежність самопроголошених «донецької та луганської народних республік».

21 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента російської федерації з проханням визнати незалежність т. зв. «донецької та луганської народних республік».

В цей же день президент російської федерації скликав позачергове засідання ради безпеки російської федерації, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності т.зв. «донецької та луганської народних республік».

Службові особи з числа вищого керівництва рф, які входять до складу ради безпеки рф, публічно підтримали звернення державної думи рф та заявили про необхідність визнання президентом рф незалежності т.зв. «донецької народної республіки» та «луганської народної республіки».

Цього ж дня президент російської федерації підписав указ про визнання незалежності т. зв. «донецької народної республіки» та «луганської народної республіки».

22 лютого 2022 року президент російської федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані державною думою та радою федерації рф.

В цей же день президент російської федерації, реалізуючи злочинний план, з метою надання видимості законності діям щодо нападу на Україну, направив до ради федерації рф звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено.

23 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента російської федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» т. зв. «донецької та луганської народних республік».

24 лютого 2022 року, о 05.00 год, президент російської федерації оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні.

При цьому, всупереч наведеним вище нормам президент російської федерації, а також інші представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Ради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), продовжили планування, підготовку та розв'язання агресивної війни проти України.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього" (Україна проти РФ) та ін.»).

Отже, з урахуванням викладеного 24.02.2022 на території України розпочався збройний конфлікт внаслідок акту агресії Російської Федерації при наступних обставинах.

Цього ж дня збройними силами рф, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, віроломно здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабах і складах Збройних Сил України, а також підрозділами зс та інших військових формувань рф здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період з 05.00 год 24 лютого 2022 року та щонайменше до сьогоднішнього дня (включно) підрозділи зс та інших військових формувань рф здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктах, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

У подальшому Збройні Сили РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, вторглися на територію України шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно увійшли на територію України через державні кордони України в Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Харківській, Запорізькій та інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією, при цьому нанесли ракетно-бомбові удари по військових і цивільних об'єктах України, а також ввели на територію суверенної держави війська країни-агресора.

Таким чином, дії РФ проти України, які тривають з 24.02.2022 і до цього часу, підпадають під всі пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому їх слід кваліфікувати саме як акт агресії РФ проти України.

Таким чином, починаючи з 24.02.2022 на територію України, в тому числі на територію Запорізької області, з порушенням правил перетину державного кордону України почали прибувати невстановлені розслідуванням представники військових, державних та правоохоронних органів російської федерації для організації діяльності, кінцевою метою якої є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

До їх завдань на тимчасово окупованій державою-агресором території Запорізької області відноситься встановлення влади окупаційних військ російської федерації на території населених пунктів Запорізької області; керування процесами створення та діяльності окупаційних органів влади, у тому числі правоохоронних органів; створення умов неможливості дії українських органів влади та законів на вказаній території; впровадження обігу грошової одиниці РФ, використання системи оподаткування РФ, реєстрації та діяльності суб'єктів господарської діяльності, органів влади та місцевого самоврядування за законодавством РФ, надання освітніх та медичних послуг, робота правоохоронної та судової систем, організація та проведення незаконних виборів та референдумів та як кінцева мета - зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який в подальшому було неодноразово продовжено, і наразі він діє по даний час.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі: Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

У відповідності до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом - Закону № 1207-VII), тимчасово окупована рф територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Згідно п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація російської федерації – сукупність державних органів і структур рф, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону № 1207-VII, тимчасово окупована територія рф територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Російська окупаційна влада – це система органів, утворених російською федерацією або за сприянням російської федерації на території АР Крим, міста Севастополя, на тимчасово непідконтрольних органам влади України територіях

окремих районів областей України, а також незаконні організації на зазначених територіях, представники цих органів та незаконних організацій.

Колабораціонізм – це співпраця громадянина України з російською окупаційною владою та створеними чи підтримуваними російською федерацією незаконними збройними формуваннями в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, а також на тимчасово непідконтрольних органам влади України територіях окремих районів областей України, в т. ч. і Запорізької області.

Тимчасова окупація рф території України, визначених ч. 1 ст. 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для рф жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ і міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, в тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території.

Відповідно до п. 4 розділу II Наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 року «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією» (код UA 23100010000094236) територію Більмацької селищної територіальної громади Пологівського району Запорізької області з 03.03.2022 по даний час внесено в перелік територій України, які тимчасово окуповані російською федерацією.

09 травня 2022 року російська окупаційна адміністрації призначила Балицького Є.В. «губернатором Запорізької області».

30 вересня 2022 року т. зв «губернатор Запорізької області» Є. Балицький підписав договір про входження Запорізької області до складу російської федерації.

03 березня 2023 після окупації рф селище Більмак Пологівського району Запорізької області перейменували в смт. Куйбишево та створено Куйбишевський територіальний округ рф.

На тимчасово окупованих територіях Донецької, Запорізької, Луганської та Херсонської областей впроваджено федеральний закон про загальні принципи організації місцевого самоврядування в рф від 6 жовтня 2003 р., на якому, у тому числі, ґрунтується новий «адміністративний та територіальний устрій» окупованих територій. За цим законом на тимчасово окупованій території кожної з чотирьох областей утворюються т. зв. «міські округи», а також «муніципальні округи», що мають статус району (до яких входять населені пункти). Адміністративно-територіальний поділ тимчасово окупованих територій України на «міські» та «муніципальні округи» створює підстави для побудови системи окупаційної публічної влади, яка уможлиблює повноцінну роботу територіальних підрозділів федеральних органів влади росії (пенсійного фонду, прокуратури, поліції, судів, органів соціального захисту, органів надання адміністративних послуг).

Згідно федерального закону від 06.10.2003 № І31-ФЗ «Про загальні принципи організації місцевого самоврядування в російській федерації», Рада депутатів є представницьким органом муніципального округу, що має право представляти інтереси населення муніципального округу та приймати від його імені рішення, що діють на всій території муніципального округу. На постійній основі працює голова Ради депутатів.

Відповідно до повноважень, покладених на ради депутатів федеральним законом від 06.10.2003 № ІЗІ-ФЗ «Про загальні принципи організації місцевого самоврядування в російській федерації», рада депутатів Куйбишевського муніципального округу є незаконним органом влади, створеним на тимчасово окупованій території Пологівського району Запорізької області, та відповідно до п. 6 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» окупаційною адміністрацією російської федерації.

На окупованих територіях російська федерація вирішила провести псевдовибори, спрямовані на розбудову підконтрольної рф владної вертикалі на тимчасово окупованих територіях; уніфікацію окупаційної влади з російською системою публічної влади; легітимізацію незаконної окупації українських територій; залучення місцевого населення тимчасово окупованих територій до колаборації з метою збільшення соціальної дистанції між населенням вільних та окупованих частин України; підготовку до проведення на тимчасово окупованих територіях України виборів президента рф.

Процес підготовки та організації виборів з боку російської федерації розпочався в 2022 році. У січні 2023 року анонсовано початок формування «округів» та «виборчих комісій», чому передували «консультації» Центральної виборчої комісії рф з «владою регіонів». Безпосередню організацію псевдовиборів розпочато навесні 2023 року.

25 травня 2023 року відбулося внесення змін до російського законодавства (федеральний закон від 12.06.2002 N 67-ФЗ (ред. від 31.07.2023) «Про основні гарантії виборчих прав і права на участь у референдумі громадян російської федерації»), якими дозволено проведення псевдовиборів на територіях, де діє воєнний стан, а також надано право брати участь у фейковому голосуванні за відсутності російського паспорта. Рішення про проведення на тимчасово окупованих територіях псевдовиборів цвк рф ухвалив 15 червня 2023 року, після узгодження з міноборони і фсб росії.

Протягом весни та літа 2023 року окупаційні органи влади на тимчасово окупованих територіях прийняли низку нормативних документів щодо: організації та проведення псевдовиборів, процедура яких відповідає російському законодавству; навесні 2023 року створено фейкові центральні виборчі комісії, визначено «виборчі округи», почалось формування «територіальних та дільничних виборчих комісій»; організації «місцевого самоврядування та місцевих адміністрацій» з визначеними повноваженнями; процедури обрання «республіканських голів» (на ТОТ Донецької і Луганської областей) та «обласних голів» (на ТОТ Запорізької та Херсонської областей); змін «адміністративного устрою», за яким структура окупаційної влади поділяється на окупаційні міські округи (міста, що включають населені пункти), на окупаційні муніципальні округи (рівень району, до якого входять населені пункти); змін «територіального устрою», за якими були «змінені» межі окремих міст (приміром Мелітополя) та «визначені» нові межі низки окупаційних муніципальних округів (районів).

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, громадянка України Бузинко Ганна Вікторівна, будучи проросійськи налаштованою, достеменно проінформованою та розуміючи факт захоплення Пологівського району Запорізької області, та зокрема селища Більмак збройними силами російської федерації, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію,

Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, будучи обізнаною про те, що Запорізька область є невід'ємною складовою частиною України, що порядок утворення органів виконавчої влади та місцевого самоврядування регулюється виключно Конституцією України та законами України, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 10.09.2023, перебуваючи на території Пологівського району Запорізької області (більш точного місця не встановлено), діючи умисно, з метою підтримання окупаційної влади, встановленої збройними формуваннями держави-агресора російської федерації, усвідомлюючи свою протиправну діяльність та передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки, вирішила добровільно обратися депутатом «Куйбишевської окружної ради» та у невстановлений час подала свою кандидатуру від політичної партії «єдина росія» до участі у виборах.

З метою реалізації свого злочинного умислу, спрямованого на добровільне обрання до незаконного органу влади, створеного на тимчасово окупованій території, а саме до окупаційній адміністрації держави-агресора, громадянка України Бузинко Г.В., діючи умисно та добровільно, перебуваючи на території Пологівського району Запорізької області, взяла участь у незаконних виборах до «Куйбишевської окружної ради», які проводились представниками держави-агресора на тимчасово окупованій території Запорізької області протягом 08-10 вересня 2023 року.

21 вересня 2023 року громадянку України Бузинко Г.В. рішенням № 20/1 «територіальної виборчої комісії № 10» зареєстровано депутатом «Куйбишевського окружного совета депутатів першого созыва».

Таким чином, за результатами псевдовиборів, які відбулись у період з 01 по 10 вересня 2023 року, Бузинко Г.В. з 21 вересня 2023 року зайняла посаду депутата «Куйбишевського окружного совета депутатів першого созыва» від партії «єдина росія».

Рішенням № 5-2/1 від 26.09.2023 «Куйбишевського окружного совета депутатів першого созыва» Бузинко Г.В. включено до складу депутатської комісії з бюджетних та соціальних питань

Згідно рішення № 6-2/1 від 26.09.2023 «Куйбишевського окружного совета депутатів першого созыва» Бузинко Г.В. призначено головою постійної комісії з соціальних питань.

Таким чином, Бузинко Ганна Вікторівна підозрюється у добровільному зайнятті громадянкою України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, добровільному обранні до таких органів, а також участі в організації та проведенні незаконних виборів на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Пособництво державі-агресору визначається наступними формами злочину:

- 1) реалізація рішень держави-агресора, збройних формувань чи окупаційної адміністрації держави-агресора;
- 2) підтримка рішень або дій держави-агресора, збройних формувань чи окупаційної адміністрації держави-агресора;

3) добровільний збір або підготовка та передача матеріальних ресурсів чи інших активів представникам держави-агресора, її збройним формуванням або окупаційній адміністрації держави-агресора;

4) добровільна передача матеріальних ресурсів чи інших активів представникам держави-агресора, її збройним формуванням або окупаційній адміністрації держави-агресора.

Рішення держави-агресора, збройних формувань та/або окупаційної адміністрації держави-агресора – політичні заяви, закони, укази, постанови, накази, розпорядження та інші відповідні рішення, що приймаються органами влади РФ, командуванням її збройних формувань, окупаційною адміністрацією.

Дії держави-агресора, збройних формувань та/або окупаційної адміністрації держави-агресора – будь-які дії вказаних суб'єктів, вчинені повністю чи частково на виконання зазначених рішень.

Підтримка рішень та/або дій – сприяння, надання моральної, матеріальної чи іншої допомоги, вираження солідарності з діями чи рішеннями держави-агресора, збройних формувань та/або окупаційної адміністрації держави-агресора, висловлення симпатії їм, виступ на захист зазначених рішень чи дій.

З метою легітимізації наслідків агресивної війни проти України, анексії українських територій окупаційна адміністрація, намагаючись змінити конституційно закріплений статус Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей як невід'ємних складових частин України, анонсувала проведення псевдовиборів, спрямованих на розбудову підконтрольної рф владної вертикалі на тимчасово окупованих територіях; уніфікацію окупаційної влади з російською системою публічної влади; легітимізацію незаконної окупації українських територій; залучення місцевого населення тимчасово окупованих територій до колаборації з метою збільшення соціальної дистанції між населенням вільних та окупованих частин України; підготовку до проведення на тимчасово окупованих територіях України виборів президента рф.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, громадянка України Бузинко Ганна Вікторівна, будучи проросійськи налаштованою, достеменно проінформованою та розуміючи факт захоплення Пологівського району Запорізької області, та зокрема селища Більмак збройними силами російської федерації, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, будучи обізнаною про те, що Запорізька область є невід'ємною складовою частиною України, що порядок утворення органів виконавчої влади та місцевого самоврядування регулюється виключно Конституцією України та законами України, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 10.09.2023, перебуваючи на території Пологівського району Запорізької області (більш точного місця не встановлено), діючи умисно, з метою підтримання окупаційної влади, встановленої збройними формуваннями держави-агресора російської федерації, усвідомлюючи свою протиправну діяльність та передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки, вирішила добровільно обратися депутатом «Куйбишевської окружної ради» та у невстановлений час подала свою кандидатуру від політичної партії «єдина росія» до участі у виборах.

З метою реалізації свого злочинного умислу, спрямованого на підтримку рішень держави-агресора та на добровільне обрання до незаконного органу влади, створеного на тимчасово окупованій території, а саме до окупаційній адміністрації

держави-агресора, громадянка України Бузинко Г.В., діючи умисно та добровільно, перебуваючи на території Пологівського району Запорізької області, взяла участь у незаконних виборах до «Куйбишевської окружної ради», які проводились представниками держави-агресора на тимчасово окупованій території Запорізької області протягом 08-10 вересня 2023 року.

21 вересня 2023 року громадянку України Бузинко Г.В. рішенням № 20/1 «територіальної виборчої комісії № 10» зареєстровано депутатом «Куйбишевського окружного совета депутатов первого созыва».

01 грудня 2023 року «Центральна виборча комісія рф» прийняла рішення щодо проведення виборів президента росії у березні 2024 року на окупованій території Донецької, Запорізької, Луганської та Херсонської областей України. Президентські вибори в рф заплановано на 17.03.2024 р., проте «Центральна виборча комісія рф» прийняла постанову, згідно з якою на окупованій території Донецької, Запорізької, Луганської та Херсонської областей України вибори пройдуть з 10 по 17 березня 2024 року.

Бузинко Г.В., продовжуючи реалізацію злочинного умислу на вчинення дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (*пособництво*) та окупаційній адміністрації держави-агресора, з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень держави-агресора, прийняла участь у створенні інформаційно-пропагандських відеоматеріалів, опублікованих в мережі Інтернет та на інформаційних ресурсах адміністрації Куйбишевського муніципального округу рф, в яких відобразила свою підтримку в необхідності участі у виборах в президенти рф.

Таким чином, Бузинко Ганна Вікторівна обґрунтовано підозрюється у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (*пособництво*), та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинених громадянкою України, з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

У сукупності Бузинко Г.В. підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 111-1, ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Старший слідчий в ОВС 2 відділення слідчого відділу
УСБ України в Івано-Франківській області
підполковник юстиції

Олег ЖОВНІРОВИЧ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні -
начальник відділу Івано-Франківської
обласної прокуратури

Богдан БУРАК

Стаття 42. Підозрюваній

Підозрювана має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення її підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленою про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним кодексом України (КПК України), а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти неї або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності

користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрювана зобов'язана:

1) прибувати за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на неї рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваної оголошені та роз'яснені.

Підозрювана _____ **Г.В. Бузинко**

«___» год. «___» хв. «___» _____ 2025 року.

Повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий в ОВС 2 відділення слідчого відділу

УСБ України в Івано-Франківській області

підполковник юстиції

Олег ЖОВНІРОВИЧ